

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับประเทศต่าง ๆ ในโลก กล่าวคือ การที่โอโซนในชั้นบรรยากาศถูกทำลายหรือเรียกว่าปรากฏการณ์เรือนกระจก (Greenhouse Effect) ทำให้โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้น และเผชิญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ภาวะมลพิษจากอุตสาหกรรม ภาวะมลพิษทางน้ำ ซึ่งสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เกิดจากสาเหตุหลัก 2 ประการ คือ การเพิ่มของประชากรและการขยายตัวทางเศรษฐกิจความก้าวหน้าของทางด้านเทคโนโลยี ทำให้เกิดความต้องการของการบริโภคทรัพยากรมากขึ้นเกินกว่าความจำเป็นพื้นฐานของชีวิต จึงก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม คือ ทรัพยากรธรรมชาติลดน้อยลง เนื่องจากมีการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ระมัดระวัง และภาวะมลพิษ เช่น มลพิษทางน้ำ ขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะในเขตเมือง ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางความเจริญของประเทศ ลักษณะพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การอุตสาหกรรม การคมนาคม และกิจกรรมอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้สภาพแวดล้อมเกิดมลภาวะขึ้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างมาก โดยเฉพาะในเขตที่มีประชากรอยู่อย่างหนาแน่นจะมีมลภาวะอากาศ เสียง และน้ำ สภาพที่ย่ำแย่ลง รวมถึงปัญหาปริมาณขยะมูลฝอยที่กลายเป็นปัญหาสำคัญในเขตชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศที่จะนับวันทวีความรุนแรงมากขึ้น (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2548)

ปัญหาของขยะมูลฝอยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะในเขตชุมชนเมือง ทำให้ภาครัฐได้ตระหนักในความสำคัญของปัญหาและได้วางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นในการเก็บขนขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการสร้างจิตสำนึกทางสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย เพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปฏิบัติ เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างจิตสำนึกทางสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องง่ายหรือจะเกิดขึ้นในระยะเวลาอันสั้น การศึกษาจึงจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทอย่างมากที่จะช่วยสร้างความตระหนักและเข้าใจ และสามารถแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อมได้ ซึ่งปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาหนึ่งด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราและสังคม (ณัฐภา หังสพฤกษ์, 2533 อ้างถึงใน สมพร สังข์เพ็ญ, 2545)

การจัดการมูลฝอยในท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการ เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดี จะก่อให้เกิดปัญหาส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทุกวัน เนื่องจากปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง ปัญหาการจัดการขยะจึงเป็นปัญหาที่หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเร่งดำเนินการ ทั้งด้านการแก้ไขและป้องกัน อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานแก้ไขและป้องกันปัญหาขยะ มิใช่เรื่องที่ทำได้โดยง่ายและในเวลาที่รวดเร็ว ทั้งนี้ เพราะการบริหารจัดการระบบกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก และต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยีการกำจัดขยะ เทคโนโลยีการบริหารจัดการระบบกำจัดขยะ และหน่วยงานที่สนับสนุนการดำเนินงาน เช่น สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

พื้นที่อำเภอรังน้ำเขียว 5 ตำบล 1 เทศบาล ยังมีปัญหาเรื่องการจัดการขยะ และยังคงเป็นปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นและปัญหาที่ทิ้งขยะ ยังคงมีปริมาณมากขึ้น และมีการจัดการที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมการใช้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงความเจริญทางด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ ทำให้เกิดถุงพลาสติก ขวดพลาสติกหรือบรรจุภัณฑ์อื่น ๆ แพร่หลาย โดยทั่วไปบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ บางส่วนสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ใหม่หรือแปรรูปโดยกระบวนการรีไซเคิลเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ได้ แต่ยังพบอยู่เสมอว่าขยะที่นำมาทิ้งไว้ยังปะปนรวมกันทั้งขยะอันตราย ขยะรีไซเคิล ขยะเศษอาหาร และอื่น ๆ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนตามมาอีกมากมาย ปัญหาขยะในชุมชนเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงการขาดความตระหนักในสภาพปัญหาขยะที่เป็นอยู่ ปัญหาขยะที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชุมชนเป็นปัญหาที่สำคัญ และมีแนวโน้มว่าจะทวีความรุนแรงขึ้นและจะมีเพิ่มมากขึ้นในช่วงฤดูการท่องเที่ยว การกำจัดขยะส่วนใหญ่ยังใช้วิธีเทกองและเผาทิ้งแบบไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขอนามัยกับผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เช่น ปัญหาของกลิ่น ปัญหาแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงต่าง ๆ ที่เป็นพาหะนำเชื้อโรค การดำเนินการเก็บขน และกำจัดขยะมูลฝอยดังกล่าว ยังไม่มีประสิทธิภาพดีเท่าที่ควร

ปัจจุบันพื้นที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอรังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา กำลังเผชิญกับปัญหาขยะล้นเมือง เนื่องจากในเขตพื้นที่ตำบลไทยสามัคคียังไม่มีบ่อขยะในการจัดเก็บและฝังกลบ โดยในพื้นที่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย สถานประกอบการที่พัก และร้านอาหาร โดยให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ และเมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา ได้มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวพื้นที่อำเภอรังน้ำเขียว จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวต่อปีเข้ามาเพิ่มมากขึ้น และการที่นักท่องเที่ยวเข้ามาที่ขวั้น ก็จะส่งผลให้เกิดมีขยะมูลฝอยเพิ่มปริมาณมากยิ่งขึ้น

ตามไปด้วย ซึ่งขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นนั้น ก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามมาอีกมากมาย และได้มีการสำรวจจัดทำข้อมูล ตั้งแต่ปี 2548-2552 พบว่า ขยะอำเภอ วังน้ำเขียว มีอัตราการผลิตขยะ 1.2 ก.ก./ คน/ วัน ส่วนปริมาณขยะเฉลี่ยวันละ 50 ตัน/ วัน จากปัญหา ขยะล้นเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงการขาดความตระหนักในสภาพปัญหาขยะที่เป็นอยู่



ภาพที่ I ปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2548-2552

ดังนั้น การศึกษาถึงพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่นของประชาชนในด้านการจัดการขยะมูลฝอย โดยเป็นไปตามตามหลักการ 5 ข้อ หรือ 5R ได้แก่ Reuse (การนำกลับมาใช้ใหม่) Repair (การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่) Recycle (การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่) Reject (การหลีกเลี่ยงการเพิ่มขยะมูลฝอย) Reduce (การลดปริมาณการใช้ที่ฟุ่มเฟือย) เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลพฤติกรรมจัดการขยะของชาวบ้านและผู้ประกอบการว่า มีวิธีการใดบ้างในการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวทั้งหมด ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมจัดการขยะในท้องถิ่นของประชาชน ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอย ตามหลักการ 5 ข้อ (5R) ในการศึกษาพฤติกรรมจัดการขยะในท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาและปรับเปลี่ยนสภาพที่เป็นอยู่ของพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ที่มีความน่าอยู่ มีความสะอาด ปราศจากขยะมูลฝอย ตลอดจนทำให้ประชาชนเกิดความตระหนัก และมีความรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาในการอยู่อาศัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่น ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่น ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่น ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่น ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่น ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่น ตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้ มุ่งที่จะศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนและผู้ประกอบการ ในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนและผู้ประกอบการที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 11 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งหมด จำนวน 6,316 คน และมีจำนวนครัวเรือน 2,617 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี, 2554)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในพื้นที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ในการจัดการขยะ 5 ข้อ หรือ 5R ได้แก่ Reuse คือ การนำมาใช้ซ้ำ Repair คือ การซ่อมแซมเพื่อมาใช้ใหม่ Recycle คือ การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ Reject คือ การหลีกเลี่ยงการเพิ่มขยะมูลฝอย Reduce คือ การลดปริมาณการใช้ที่ฟุ่มเฟือย

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ทำการจัดเก็บข้อมูล คือ ระยะเวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ พฤษภาคม พ.ศ. 2556 ถึงตุลาคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ท้องถิ่น หมายถึง พื้นที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
2. ประชาชน หมายถึง บุคคลทุกอาชีพที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
3. ขยะมูลฝอย หมายถึง วัสดุหรือสิ่งของที่ไม่ต้องการใช้ประโยชน์จากครัวเรือน เช่น เศษอาหาร กระดาษ เศษแก้ว ขวดพลาสติก ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ขาหม้ออายุ กระจก โลหะ ฯลฯ โดยสามารถแบ่งประเภทขยะ 4 ประเภท คือ
 - 3.1 ขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้ หมายถึง ขยะมูลฝอยที่เป็นสารอินทรีย์ที่สามารถนำมาหมักเป็นปุ๋ยหมักได้ เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษผลไม้ มูลสัตว์ และซากสัตว์ เป็นต้น
 - 3.2 ขยะมูลฝอยที่เป็นสารอินทรีย์ หมายถึง ขยะซึ่งย่อยสลายไม่ได้ ไม่เป็นขยะมูลฝอยอันตราย แต่รีไซเคิลได้ยากหรือไม่คุ้มค่าในการนำไปรีไซเคิล เช่น เศษวัสดุก่อสร้าง ฝ้าฝุ่น ละอองจากถนน และถุงพลาสติกใส่ขนม เป็นต้น
 - 3.3 ขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ หมายถึง ขยะมูลฝอยที่มีค่าหรือขยะมูลฝอยที่สามารถรีไซเคิลแล้วสามารถนำมาขาย เพื่อส่งไปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ เช่น เศษโลหะ ขวดแก้ว ถุงพลาสติก กล่องกระดาษ กระดาษหนังสือพิมพ์ กระจก โลหะ เป็นต้น
 - 3.4 ขยะมูลฝอยอันตราย หมายถึง ขยะมูลฝอยที่เป็นอันตรายกับมันตรังสี สารเคมี ทิ้งแล้ว ยาสีฟันสภาพ น้ำมันเครื่องที่ใช้แล้ว ภาชนะที่มีแรงดัน รวมไปถึงของมีคม และขยะมูลฝอยติดเชื้อ เป็นต้น
4. พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออก โดยเป็นไปตามธรรมชาติของจิตใต้สำนึกส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขณะที่มีสติหรือไม่มีสติ โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

5. การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การนำขยะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปจัดเก็บ ขนส่งและการนำกลับมาใช้ใหม่ การเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์หีบห่อ และการนำขยะจากแหล่งหนึ่งไปใช้เป็นวัตถุดิบในอีกแหล่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักการ 5 ข้อ (5R)

5.1 การใช้ใหม่ใช้ซ้ำ (Reuse) หมายถึง การนำขยะมูลฝอยมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง เช่น นำขวดใส่กาแฟที่หมดแล้วมาใส่น้ำตาล ใส่ทิชชูฟรีซ ฯลฯ

5.2 การซ่อมแซมใช้ใหม่ (Repair) หมายถึง การนำวัสดุอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหาย ซึ่งจะทิ้งเป็นขยะมูลฝอยมาซ่อมแซมเพื่อให้ใช้งานได้อีก เช่น ซ่อมแซมวิทยุ ปะยางรถยนต์ที่ชำรุด

5.3 การแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) หมายถึง การนำขยะมูลฝอยมาแปรรูปหรือเปลี่ยนแปลงสภาพจากเดิมแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น การคัดแยกขวดเพื่อนำกลับไปหลอมใหม่

5.4 การหลีกเลี่ยง (Reject) หมายถึง การหลีกเลี่ยงการเพิ่มขยะมูลฝอย เช่น การหลีกเลี่ยงการใช้ถุงพลาสติกมาใช้ถุงผ้าแทน หรือหลีกเลี่ยงการใช้สารบางประเภทที่มีคุณสมบัติอันตรายต่าง ๆ ได้แก่ สารฆ่าแมลง สารปราบศัตรูพืช เป็นต้น

5.5 การลดปริมาณการใช้ (Reduce) หมายถึง การลดปริมาณการใช้ที่ฟุ่มเฟือย โดยมิได้ยั้งคิด เช่น การบรรจุหีบห่อ โดยใช้บรรจุภัณฑ์หลาย ๆ ชั้น หรือการใช้กระดาษหน้าเดียว แทนที่จะใช้กระดาษ 2 หน้า เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
2. ทราบถึงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาในการอยู่อาศัย
3. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แหล่งอ้างอิงตัวแปร

ตารางที่ 1 แหล่งอ้างอิงตัวแปร

ตัวแปร	แหล่งอ้างอิง
พฤติกรรม	ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 อ้างถึงใน เตือนจิต สุดสวาท, 2547, หน้า 41) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของ Bloom ว่า พฤติกรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1. พฤติกรรมด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) 2. พฤติกรรมด้านทัศนคติ ค่านิยม ความรู้สึกชอบ (Affective Domain) 3. พฤติกรรมการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)
การจัดการขยะมูลฝอย	กรมควบคุมมลพิษ (2544, หน้า 11-12) ได้กล่าวถึงการจัดการขยะมูลฝอย แบ่งได้ 2 ด้าน คือ 1. การใช้ซ้ำ (Reuse) 2. การแปรรูปเพื่อนำมาใช้ใหม่ (Recycle)
การจัดการขยะมูลฝอยแบบ 5R	มูลนิธิพลังที่ยั่งยืน (2555, หน้า 28-39) ได้เสนอวิธีการจัดการขยะมูลฝอยไว้ และแบ่งได้ 5 ข้อ (หรือ 5R) 1. การใช้ใหม่ใช้ซ้ำ (Reuse) 2. การซ่อมแซมใช้ใหม่ (Repair) 3. การแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) 4. การหลีกเลี่ยง (Reject) 5. การลดปริมาณการใช้ (Reduce)

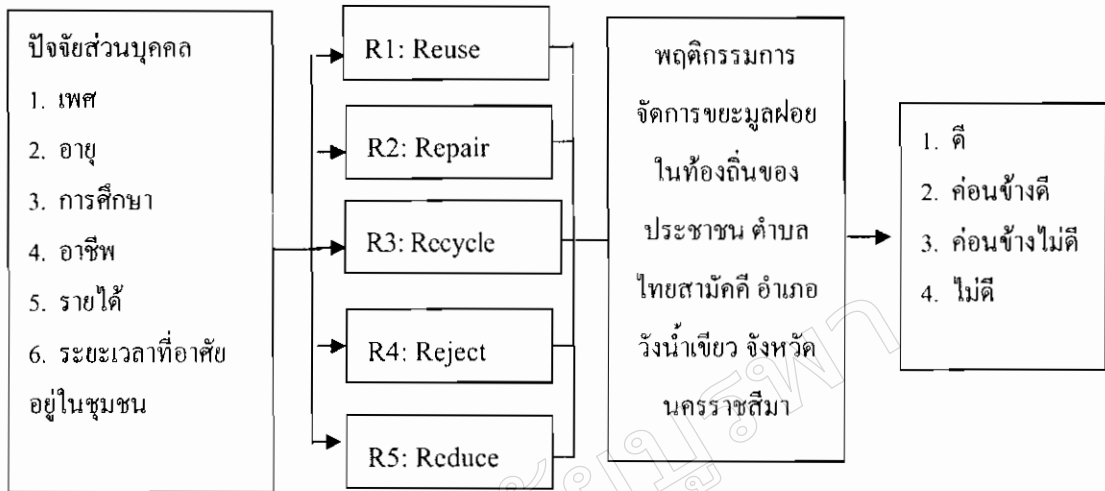
กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในท้องถิ่นของประชาชนตำบลไทยสามัคคี อำเภอน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการจัดการขยะมูลฝอยของมูลนิธิพลังที่ยั่งยืน (2555, หน้า 28-39) โดยเป็นไปตามหลักการ 5 ข้อ หรือ 5R

ตัวแปรอิสระ (IV)

ตัวแปรตาม (DV)

ระดับพฤติกรรม



ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย